

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517201323
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8517201323.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcov: 1./ P. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XX, K., 2./ Z. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. XX, K., 3./ Y. H., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, R., 4a./ V. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. 9, 4b./ R. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. 9, 4c./ J. P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, W., 4d./ Q. W., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom H. 9, 4e./ V. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. 9, 5./ J. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. XX, K., 6./ C. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XX, K., žalobcovia v 1., 2., 3., 4a., 4b., 4c., 4d., 4e., 5. a 6. rade právne zastúpení Advokátskou kanceláriou Juristi s.r.o., Popradská 66, 040 11 Košice - mestská časť Západ, IČO: 51 941 244, proti žalovanému: Z. W., nar. X.XX.XXXX, bytom M. Q. XXX, XXX XX M. Q., zastúpený: JUDr. Slavomír Firment, advokát, 17. novembra 14, Stará Ľubovňa v konaní o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinní zaplatiť žalobcovia, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa pôvodná žalobkyňa a neskôr jej právni nástupcovia domáhali určenia, že podiely na nehnuteľnostiach vedených na LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX a LV XXXX kat. územia M. Q. patria do dedičstva po neb. D. C., rod. K., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX.

2. Žalobu dôvodili tým, že žalovaný nadobudol podiel na uvádzaných nehnuteľnostiach na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu 2006/00606-336-KI v súlade so zákonom č. 180/1995 Z.z.. Pôvodnou vlastníčkou týchto nehnuteľností bol spoločný predok žalobcov, pôvodnej žalobkyne a žalovaného D. C., rod. K., ktorá tieto nehnuteľnosti užívala (mama pôvodnej žalobkyne P. W., rod. C. a stará matka súčasných žalobcov a žalovaného). Žalobcovia majú zato, že rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Stará Ľubovňa nemôže obsahovať platné vyhlásenie účastníkov, že boli splnené podmienky vydržania, a sú toho názoru, že tieto neboli splnené. Žalovaný si nárokoval sporné podiely na nehnuteľnostiach na základe neformálneho darovania od svojej matky S. W., rod. C., ktorá vlastníctvo k týmto pozemkom odvádzala od vlastníctva svojej matky D. C., rod. K., preto sporné podiely na pozemkoch majú patriť do dedičstva po neb. matke D. C., rod. K.. Avšak matka žalovaného nebola jedinou dedičkou po nebohej D. C. a pôvodná žalobkyňa - žalobcovia majú nárok na časť dedičstva po nebohej. Žalobcovia majú zato, že v danom prípade nebola splnená podmienka pre vydržanie, a to že žalovaný nemohol byť dobromyseľný pri vydržaní, nakoľko mohol a z objektívnych dôvodov mal mať vedomosť o tom, že uvedené nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej D. C.. Zároveň žalobcovia

uviedli, že majú naliehavý právny záujem na určení, nakoľko v katastri nehnuteľností je zapísaný ako vlastník niekto iný.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že s touto nesúhlasí. Poukázal na to, že spoluvlastníctvo k pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby, nadobudol v súlade so zákonom na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni zo dňa 24.2.2006 sp. zn. 2006/00606-336-KI, pričom tento správny orgán vychádzal z relevantných podkladov, ako aj z vyhlásení osôb znalých miestnych pomerov, t.j. čestných vyhlásení svedkov a odporúčania miestnej komisie zriadenej na obnovu evidencie pozemkov a právnych vzťahov k nim. Žalovaný uviedol, že pôvodná žalobkyňa mala možnosť podať príslušnú námietku v 30-dňovej lehote na príslušnú komisiu a taktiež mala možnosť podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu alebo v trojročnej lehote od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností na základe zostaveného návrhu registra mohol správny orgán na návrh oprávnených a po prerokovaní v komisii, ak by sa potvrdilo schválený register obsahuje údaje o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, ktoré sú v rozpore s údajmi, ktoré boli podkladom pre jeho zostavenie rozhodnúť o zmene údajov schváleného registra. Pôvodná žalobkyňa však žiadnu uvedenú možnosť nevyužila. Žalovaný trvá na tom, že je oprávneným spoluvlastníkom sporných nehnuteľností a tieto nadobudol darovaním od svojich rodičov, ktorým tieto pozemky počas svojho života darovala jeho stará matka D. C., rod. K. a o ktorú sa do smrti starala nebohá matka žalovaného S. W., rod. C. spoločne so žalovaným. Žalovaný má zato, že žalobu je potrebné zamietnuť z dôvodu, že všeobecné sudy sú oprávnené preskúmať mimo rámec právneho súdnictva len nulité rozhodnutia, teda tie, ktoré boli vydané správnym orgánom na vydanie ktorých nemal právomoc. Podľa jeho názoru k nadobudnutiu spoluvlastníckeho práva žalovaným došlo na základe právoplatného správneho rozhodnutia pozemkového úradu vydaného v medziach jeho právomoci, ktorým je podľa jeho názoru v zmysle § 194 CSP viazaný a v konaní o určení vlastníckeho práva nie je oprávnený preskúmať jeho vecnú správnosť.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného poukázali na podmienky vydržania vlastníckeho práva, ktorými sú spôsobilí predmet vydržania, nepretržitá doba držby minimálne 10 rokov a dobromyseľnosť držiteľa. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že sporné nehnuteľnosti nadobudol darovaním od svojich rodičov, ktorí nadobudli počas svojho života darom od starej matky D. C., avšak žalovaný nepredložil ani jednu z darovacích zmlúv a neuviedol ani iné skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že počas života D. C. došlo k darovaniu spoluvlastníckych podielov k sporným nehnuteľnostiam. Poukázali na ust. § 628 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j., že darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť. Ďalej žalobcovia uviedli, že nevyužitie opravného prostriedku voči rozhodnutiu správneho orgánu nemôže vylučovať možnosť domáhať sa ochrany práv prostredníctvom žaloby, nakoľko ani nie je zrejmé, že nebohá pôvodná žalobkyňa bola oboznámená s predmetným rozhodnutím správneho orgánu, ktorým došlo k potvrdeniu vlastníckeho práva žalovaného, a to vydržaním a teda či mala možnosť podať opravný prostriedok. Žalobcovia zdôraznili, že žalovaný tvrdil, že nadobudol podiely na sporných nehnuteľnostiach od svojich rodičov, avšak táto skutočnosť nebola zapísaná v katastri nehnuteľností a vlastníkom týchto nehnuteľností sa stal až v roku 2006 na základe vydržania rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni. Vzhľadom na uvedené sú žalobcovia toho názoru, že podiely na pozemkoch majú patriť do dedičstva po neb. D. C., mame právnej predchodkyne žalobcov a starej matke žalovaného.

5. V replike žalovaný zotrval na svojom názore, že súd nie je oprávnený preskúmať správnosť rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni a je týmto rozhodnutím viazaný, pričom pôvodná nebohá žalobkyňa P. W., ak s týmto rozhodnutím nesúhlasila, mala možnosť sa ako účastník správneho konania domáhať v zákonnej lehote jeho zrušenia. Ďalej poukázal žalovaný na to, že v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená. Zdôraznil, že až do roku 2017 zo strany nebohej pôvodnej žalobkyne, resp. žalobcov, neboli žiadne námietky voči užívaniu sporných parciel, či už žalovaným alebo jeho rodičmi v minulosti. Darovacia zmluva uzavretá medzi žalovaným a jeho rodičmi, ako aj darovacia zmluva medzi starou mamou žalovaného a jeho rodičmi bola uzavretá len neformálne v ústnej forme. Poukázal, že v zmysle ustálenej judikatúry oprávnená držba nemusí nevyhnutne sa opierať len o existujúci právny dôvod a stačí, ak tu bol i domnelý právny dôvod, teda, ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom strany sporu zotrvali na svojich skutkových tvrdeniach i právnej argumentácii.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a po vyhodnotení dôkazov, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

7. Z predložených listov vlastníctva má súd preukázané, že žalovaný je vedený ako podielový spoluvlastník nehnuteľností kat. územia M. Q. zapísaných na LV XXXX pod bodom B511 v podiele 4417975/3587223533, LV XXXX pod bodom B289 v podiele 1348315/1119093069, LV XXXX pod bodom B348 v podiele 11103755/1418166899, LV XXXX pod bodom B463 v podiele 2256445/6092401012, LV XXXX pod bodom B467 v podiele 2256445/6092401012, LV XXXX pod bodom B516 v podiele 4417975/3587223533.

8. Z dedičského spisu D 359/84 v dedičskej veci neb. D. C., rod. K., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX má súd preukázané, že v zápisnici o predbežnom šetrení sú ako dedičia deti zomretého uvedené S. W., rod. C. a P. W., rod. C., pričom nebohá nemala žiaden majetok a pohreb vystrojila S. W..

9. Z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni č. 2006/00606-336-KI zo dňa 24.2.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.7.2006 vyplýva, že žalovaný nadobudol vlastníctvo k pozemkom nachádzajúcim sa v kat. území M. Q. na LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX, LV XXXX a LV XXXX vydržaním dňa 1.1.2001.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 78 ods. 1, ods. 2 CSP, Nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.9.

11. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

13. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

14. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

15. Podľa § 460 Občianskeho zákonníka dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa.

Súd dospel k právnomu záveru:

16. V prvom rade sa súd zaoberal vecnou legitímáciou v spore. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takomto prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takomto prípade sa stáva žalovaným). Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobcovia sa domáhajú určenia vlastníctva v prospech ich právneho predchodcu alebohej D. C., rod. K., ktorá bola ich starou matkou, pričom pôvodne podala žalobu právna predchodkyňa žalobcov, ich matka Anna W.. Preskúvanie vecnej legitímácie či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenie povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd skúma vecnú legitímáciu v spore aj bez návrhu niektorej sporovej strany. Nedostatok vecnej legitímácie má za následok nepriaznivé rozhodnutie pre stranu v spore, ktorá nepreukáže, že je v spore aktívne alebo

pasívne legitimovaná. Vo vzťahu k dôkaznému bremenu ohľadom preukázania aktívnej (ako aj pasívnej legitimácie v spore) súd konštatuje, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.

17. V priebehu konania bolo preukázané, že právnym nástupcom nebohej D. C., nar. XX.X.XXXX, zomrelej XX.X.XXXX je jednak P. W., nar. XX.X.XXXX, zomrelá XX.X.XXXX, ako aj S. W., matka žalovaného. Z lustrácie následne vyplynulo, že S. W. nemala len potomka žalovaného Z. W., ale aj Y. H., rod. W.. Taktiež žalovaný v priebehu konania uviedol, že mal ďalších súrodencov a títo majú potomkov. Z uvedeného vyplýva, že v konaní nevystupujú všetci právny nástupcovia po neb. D. C..

18. V konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva sa vyžaduje, aby sa tohto konania zúčastnili všetci dedičia, ktorí tvoria nútené spoločenstvo. Súd konštatuje, že v konaní o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi je možné považovať za ustálený záver, že až do vyporiadania do dedičstva ohľadom tejto veci sú všetci dedičia považovaní za jej vlastníkov, pričom v danom určovacom spore títo majú postavenie tzv. nútených procesných spoločníkov (§ 78 ods. 1 CSP). Konania o takejto žalobe sa musia zúčastniť (či už ako žalobcovia alebo ako žalovaní) všetci dedičia, inak je daný nedostatok vecnej legitimácie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/94/2018 zo dňa 16.5.2019, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 93/2019 zo dňa 15.11.2019). Vzhľadom na uvedené súd pre tento nedostatok vecnej legitimácie v spore žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Nad rámec uvedeného a pre úplnosť súd ešte zdôrazňuje, že žalobcovia sa domáhali určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva v rozsahu podielu, ktorý je zapísaný na žalovaného v listoch vlastníctva. Z rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni 2006/00606-336-KI vyplýva, že žalovaný nadobudol spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. území M. Q. nielen po neb. D. C., rod. K., ale aj po iných osobách, a to D. K., D. C. rod. E., V. C. rod. H., S. C.. Z uvedeného vyplýva, že podiel žalovaného uvedený na listoch vlastníctva zahŕňa i podiely vyššie uvedených pôvodných spoluvlastníkov, pričom žalobcovia nezdôvodnili, na základe akého právneho titulu sa domáhajú určenia, že tieto majú patriť do dedičstva po neb. D. C.. Súd ďalej poukazuje na rôznosť zápisu rodného priezviska neb. D. C.. V žalobe žalobcovia uvádzajú priezvisko K., v dedičskom spise je uvedené K. a v rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu sú uvádzané ako podielové spoluvlastníčky osoby: D. K., D. C., r. K. a D. K..

20. K námietke žalovaného, že sporné nehnuteľnosti nadobudol na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni v zmysle zákona č. 180/1995 Z.z. v súčinnosti so zákonom č. 330/1991 Z.z. a po preukázaní splnenia podmienok, pričom súd nie je oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie správneho orgánu a týmto rozhodnutím je viazaný, súd uvádza, že sa s týmto názorom nestotožňuje. Súdna prax už ustálila, že určovacia žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaných v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže privodiť zosúladenie evidovaného a právneho stavu. Zákon č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach usporiadania vlastníctva k pozemkom, počítá s možnosťou domáhať sa zmeny údajov schváleného registra v prípade, ak došlo k nesprávnemu prešetreniu vlastníckeho práva v rámci realizácie projekt; o zmene rozhodne správny orgán do piatich rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností; týmto zákonom však nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva, čo vychádza aj zo zásady nepremlčateľnosti vlastníckeho práva. Rozhodnutie o schválení ROEP je síce podkladom pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, ide ale o deklaratórne rozhodnutie, ktoré vlastníctvo nekonštituuje, ale len deklaruje na základe iného právneho titulu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/291/2019 zo dňa 15.12.2020).

21. Žalobcom nič nebráni podať novú žalobu o určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, a to tak, že účastníkmi konania budú všetci do úvahy prichádzajúci dedičia po poručiteľovi. V závislosti od toho, či ten ktorý dedič má rovnaký alebo odlišný názor vo veci samej ako majú žalobcovia, môžu sa stať žalobcom alebo žalovaným. V každom prípade však musia byť účastníkom konania všetci dedičia, keďže rozsudok musí byť záväzný pre všetkých dedičov (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 260/2011 zo dňa 9.6.2011).

O trovách konania súd rozhodol takto:

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto súd priznal žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.